

ישראל אשנת

מרטון ד. יקניון

אנכי ענכ

הסיגריה הנמכרת ביותר בישראל

בקר טוב...

התחלה טובה ליום החדש עם ספל קפה נמס אספרסו "אלן". הארומה הנפלא אשר ריחו ממלא את החדר והטעם המצויין של הקפה, עושים כל לגימה להנאה שלמה. תני גם לידידיך להנות וספרי להם מה טעים קפה "אלן" באריוה הכחולה אדומה. פעם "אלן" — תמיד "אלן".

שפות • פקידות

קדימה

לומדים היטב בביה"ס בן יהודה 74, ת"א, טל. 220314

- אנגלית וצרפתית למבוגרים ולתלמידי בתי-ספר. (שפה יומית, יומית, דקדוק, סגנון ושיחה) (CONVERSATION)
- עברית, שיפור הכתיב, קורסי פונדוציה, דקדוק, סגנון.
- קורסי ערב לפקידות, למבוגרים ולנוער (בהנהלת חשבונות, מוכירות, קורספונדוציה וכתיבה במכונה)

התיעצות והרשמה: 9-12 לפנה"צ; 3-9 בערב

הצבעת-יאמון בועד הפעולה בחצר מרכז הדואר הזמנות לנשואין, תזכורות מסי-הכנסה —

במדינה

העם ומכתב רשום

איש החלל האמריקאי הראשון הקיף את כדור-הארץ. מיטב המוחות במערב ובמזרח שקדו על מדע שלם חדש: פיתוח מערכת לוויינים, שיחוללו מהפכה באמצעי-התקשורת האנושיים.

אותה שעה הגיעו אמצעי-התקשורת במדינת ישראל לחדלון גמור. במשך עשרה ימים שבתה תנועת המכתבים, הגלויות, המחאות-הדואר, ולשעה קלה אף המיכ"רקים (ראה להלן).

חברה מודרנית אינה יכולה להתקיים בלי הזמנות-לנשואין, תזכורות של מס' הכנסה, מכתבי אהבה, כתבות דואר-אוויר לעתוננים, חשבונות חשמל, מיברקים על מועדי-טיסות. על כן הצליחו הדוורים יותר מן המהנדסים, שלא העזו לעצור את כל הגלגלים.

כשביל אורחי המדינה היתה השביתה מעין מכתב אכספרס רשום: זעזועי עבר-דה עלולים לעמוד בחודשים הקרובים במרכז החיים, לעצמיר בסימן שאלה את דמותם של הממשלה, ההסתדרות והמפלגה.

עבודה

חומר נפץ

כרוזת הנגיד התנופפו מעל לשורת ה"שוטרים הדלילה, שניסתה לעצור את גל האנשים שעלה עליהם. ההמון, שהצטופף ברחבת הרברט סמואל על שפת-הים בתל-אביב, נהר לכיוון מרכז העיר, כשהשוטרים המעטים אינם מצליחים לעצרו.

עשרת אלפים איש, שהפגינו נגד הפיחות, עלו במעלה רחוב אלנבי, חסמו אותו לכל רחבו, שיתקו בו כל תנועה, הטביעו כל קול ביסמיותיהם הרעשניות: "אל התנו

לאשכול — לקחת הכל!"

המארגנים, שרובם הודנבו בסופה של התהלוכה, שלטו רק בקושי רב בהמון הסוער. את גל האדם הענקי הוביל גיינגי צעיר, לבוש בגדי חאקי מטולאים, וחבוש כובע-טמבל ענקי, שהוביל יחד עם עוד עשרה פועלים לא-מושמעים את אנשי ה-קיבוצים והפועלים הרבים שריכזה מפ"ם בכיכר הרחבה.

מפגד יבש. בתחילה נועדה ההפגנה להיערך ביום הרביעי לפני שבוע.

מארגניה קראו את עתוני הערב של יום שלישי, מצאו בתחזית מזג-האוויר כי צפויים מטרות ביום הרביעי, מיד נשלחו מברקים והודעות טלפוניות לכל הקיבוצים, שאנשיהם התכוננו לבוא להפגנה.

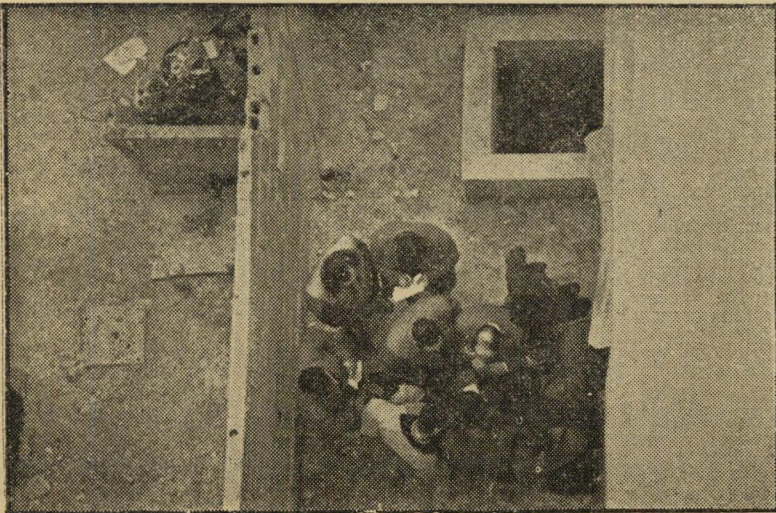
אחד המארגנים, שכעס על החלטת הבי-טול, שנתקבלה שלא בנוכחותו, טילפן מיד לחוזאי בלוד. בפי החוזאי היתה תשובה ברורה: "אין סיכויים למטרות מהר בתל-אביב!"

הנסיין לעכב את המארגנים האחרים היה אבוד מראש, הם כבר היו במכוניות, ש-הובילום חזרה הביתה, לקיבוצים.

ההפגנה נדחתה ליום השני. הפעם לא איימו עליה מטרות כלשהם. עסקני מפ"ם היו מוכנים לכל — אך לא להשתתפות ה-המונית הבלתי-צפויה. הם גם לא היו מוכ-נים לטיפוסים מסויימים, שעמדו מן הצד כל עוד הושמעו הנאוים, אך הוולו להג-היג את הורם האנושי כרגע שהוא נע ממקומו.

הרמקולים שתקו. מי היו מנהיגים אלה? אנשי מקי"ץ? סתם חרמי מוח? לפי סברה אחת, היו אלה אנשי מפ"ם מן הסניפים, שעלו במרצם על המארגנים ה-המטרה עזרה להם להגשים את שאי-פתם. כי המארגנים הכינו מראש רמקולים גדולים בכיכר מוגרבי, על מנת להשמיע שם את ההימנון, לבקש מן המפגינים להתפור. אולם המטרה החרימה אותם.

כשהגיעו המפגינים למקום המיועד, כלל לא (המשך בעמוד 6)

פגישות-סתר של ועדה-הפעולה בחצר אחורית — חשבונות חשמל, מכתבי אהבה